

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.
 Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
 Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila t. j. vse administrativne stvari.

Pro domo.

III.

Koliko potov apelovali smo že v boji za pravice slovenskega jezika na zanimivi devetnajsti odstavek in koliko potov odgovarjalo se nam je z nekakim sarkastičnim pomilovanjem, da je naš jezik le idijom, brez literature popolno nezmožen za svobodo in enakopravnost. Dobro! Klanjali smo se tej ostrji in ponosni sodbi. Globoko užaljeni, a ne obupani hiteli smo na delo, da stopimo, prej ko mogoče, zopet pred duri devetnajstega odstavka zahtevajoč obljubljenih pravic. Odslej pričel se je stoprv naš najhujši boj s ponosno hegemonijo, boj, ki nas sicer ni niti ponižal, niti uničil, temveč le nepopisljivo žalil v najsvetejših čutilih.

Prej bila je naša jezikovna nezmožnost ovir zahtevani enakopravnosti, na njeno mesto stopilo je zdaj jezikovno uboštvo in literatura, ki se lahko „v robci“ odnese.

Ko ni mogel odrekati nasprotnik eminentne zmožnosti našemu jeziku za višjo omiko, ko smo pokazali v kratki dobi, koliko se je povzdignil naš zaničevani idijom brez narodne šole, ko smo razglasili javno svoje male, a izvrstne umotvore v narodni literaturi, smešilo se je brezozirno naše uboštvo in naš trud, rekoč, da je naše literarno delo le slab posnetek nemških proizvodov, da slovenski jezik ni zmožen za lastno, izvorno umetnost.

Užaljeni smo se klanjali tej še bolj brezozirni in trdosrčni sodbi.

In tedaj ustali so izmeji slovenskih pisateljev možje, ki so povzdignili glas: „Rojaki, ako hočemo ustvariti lastno narodno slovstvo in umetnost, popustiti moramo dosedanja svoja pota, ki se nas v istini vodila brez potrebe na parnas nemškega sosedu. V slovanstvu in njegovi veliki svetovni literaturi ojači se naš duh za izvorno delo, v njem se napije istih čutov, ki pristujejo trudu za literarno in umetniško samostanost.“

Blagi možje, ki ste pokazali pravo stezo našemu duševnemu življenju! Vedeli niste, koliko grenkih ur in koliko natolcevanja ste prouzročili s svojim svetom slovenskemu narodu.

Zažarela je naša mladina pri vašem pouku. Hlastno je segla ona po slovanski literaturi, po slovnici sorodnih plemen, da se ojači in izuri za delo v narodnem zmislu.

In čujte, odslej pričelo se je največjega zaničevanja vredno sumničenje, sedaj se je rodila psovka: „panslavizem“, „panslavist“, odslej se je žalilo poleg našega uboštva ono, kar blaži najzadnjega državljanu: naše vse veke čisto avstrijsko rodoljubje. Hudoben mora biti značaj, ki najde v čitanji najbolj slavni del slovanskih mož na severji ali jugu povod nerodoljubja!

Dà, kako bi morali soditi avstrijski Slovani o svojih nemških sorojakih, katerim je mojster Göthe in Lessing leposlovni in železni Bismarek rodoljubja evangeliij.

Dà, zadnji Slovenec ne more biti niti tako najiven niti brezumen, da bi tolmačil ljubezen za ogromno nemško literaturo drugače, nego za blagi čut za vse lepo in dobro. In nam, žalibože, neverjetno je, ko bi ne bilo resnično, rodila je ljubezen za lepo dobro in pravo v slovanski literaturi najbolj zaničljivo in poniževalno psovanje.

Liberius.

Iz Rusije.

Dne 22. oktobra st. st. [Izv. dop.]

O strašnej nesreči, ki se je pripetila z imperatorskim vlakom pod postajo Borki, pod Harkovim, 17. t. m. slišali sta seveda že iz telegramov. Ravno isti dan, ko je bila nesreča, začeli smo to vest, ki je kakor (blisk) obletela vse naše mesto. Ker podrobnosti neso bile znane, ugibal je vsakdo po svojem uzrok krušenja vlaka. To pa je bilo gotovo, da je car z obitelji svojo ostal cel in nepoškodovan, in to nas je tolažilo. No govoré li istino? O tem dvomiti se ni dalo dolgo. Drugi dan prinesle so „Mosk. Vjed.“ kot oficijozni list, potrjenje žalostne vesti v kratkih črtah. Na sledeči dan bila je Peterbursko-Moskovska pošta zadržana, in še le danes dobili smo časnike, kjer je objavljen podrobni telegram ministra dvora o vsem dogodku. Iz telegrama je vidno, da je ubitih 16 ljudi, ranjenih 18;

nego je zvok popolnoma doznel, poskakali so Kazaki v sedla.

Že so se uredili in stopili skupaj, prsi k prsim kakor zid junakov. Kjer se pojavi sled neprijateljev, tam hočejo udariti na njegovo glavo . . .

Le jeden junak se je zapoznil — najmlajši izmeji njih, sin Bogdanov, Bogdan. Mudil se je pri Hrinki, pri svojej čarovni golobici, s kojo se je združil in ljubil pred bojem. Poljubljal je njeni sencu in ona ga je zalila s solzami.

„Povrni se, orel moj, povrni se!“ šepetala mu je nežno in željno.

„Ako Gospod dovoli,“ odgovoril je uljudno kratko najmlajši iz družine.

Tu mu je pomagala na konja in pogladila žival, katera jej je tako često prinesla ljubljenco k rodnej kočji.

Slaven je bil ta konj, na ime črtovo so ga krstili in bil je jednak srčnosti atamanovej. Le Bogdana je strpel na svojem sedlu, le njega je poslušal in njemu služil. Inače se je premetaval in vspenjal, „kakor po črtu obseden“. Črn je bil, kakor noč in po stepi je letal kakor huragan!

In čudovito! Tudi pred obličjem golobice Hrinke krotila se je modra živalica, kakor iz lju bezni do svojega gospoda. Saj jej je pojedal z ovčjo

od „suite“ je ubit štabni kapitan Breš, baron Šeraval pa je silno ranjen. Božja previdnost je očitno hranila dragoceno življenje našega vladarja in njega obitelji. Vsi oni in „suite“ bili so v salonskem vagonu, kjer je bil obed; da so bili slučajno v drugih vagonih — bil bi drug konec. Vreme je bilo strašno: hladen dež in mrzel veter; ne gledeč na to, hodil je naš državni vodja okolu ranjenih in dajal je sam potrebne ukaze in učil, kako nesrečne obezavati. Ubite pa so zbrali v dva vagona in jih peljali v Peterburg, njihove obitelji pa je car vzel na svojo skrb. Na sledeči postaji, Lozovej, služilo je duhovenstvo po ukazu carjevem službo božjo za ubite, potem pa zahvalni „moleben“ za rešitev ostavših. Po službi božji povabil je car vse na obed v kolodvorski dvorani, celo slugo! Ranjence so pripeljali v Harkov in ko je car prispel v to mesto, šel je naravnost v bolnico obiskat jih in tolažiti. Ko so ga pozdravljali Harkovi predstavitelji raznih stanov, rekel jim je globoko ginin: „Ja nikokda ne zabudu etogo prijema. Blagodarjū, blagodarjū!“

Očividci pripovedujejo, da je car ihtel in da so se mu lile debele solze, ko je videl pred seboj tako množico ubitih in ranjenih, carica pa je takoj velela raziskati perilo, da so je rezali za obezavanje ran, sploh, narod je videl očetovsko skrb svojega vladarja, ki je na mestu nesreče pozabil svoj najvišji položaj in je stal sredi nesrečnih ne kot car, ampak kot prost človek blagega, nežnega srca. Zatorej ni čudo, da se je po vseh cerkvah vse obširne Rusije zbiral narod in blagodaril Boga za čudosen spasenje svojega vladarja; ni čuda, da se zbirajo mestni zastopi v izredne seje in sklepajo, kaj bi stvorili v večer spomin na to čudno rešitev; v jednom mestu odpira se novo učilišče, v drugem je skleneno zidati cerkev, v tretjem bolnico itd. Potovanje carske obitelji pokazalo je vladarja v vsej njega vzvišenej dobroti, nesreča pa, katera je zaključila to potovanje, približala je carja k narodu še bolj. Dočim je ranjki gosudar vsacega brez izključenja tikal, govori sedanjí vsakemu „vi“; na manevrih, ko so bivali častniki na carskem obedu, podajal je vsem roko; zdaj pa, v nesreči, učil in ukazoval je, kako obezavati, pomagal je sam in sploh v vsem pokazal, da tudi

mirnostjo iz roke mlečnate jedi in dolgo njegovo grivo smela je le ona razčesavati.

Ali čas je že!

Razpaljen s poslednjim poljubkom svoje devojke potegne za uzdo in dirja k družini.

A vsi so se že razgrnili po stepi . . .

V kazaškem selu zaostali so le starci, stare žene, devojke in otroci.

Pred večerom dospela je družina k Staremu selu. Tam je padlo po stoletjih že mnogo častnih Kazakov, tudi množica nevercev je prenehala tam rogati se Bogu. Padli so v morilnem boji in položili kosti poleg družega.

Tudi danes so si stali že blizu. Tatarska druhal bližala se je kurganom bolj in bolj. Mej tem so si opočili bratje kazaški menjaje se v bdečih stražah, pospali so v okrepčanje na rani boj.

Ali še popreje, nego so pronikli jutranje megle žarki stepnega solnca, sklical je k molitvi batka vse svoje bratstvo. V šepetu božjega miru plavala je po ravnini, a premotil je krik tatarskih napadnikov, razlegajoč se iz daljave.

Trstje se je streslo in zašumelo. Step je oživila na nagloma. Solnce je razmetalo žarke, kopje in sable zabliščale so v žaru. Poslednje rosine kaplje so splavale z gladke ostrine bojevnških sabel.

LISTEK.

Ukrajinske dume.

Česki napisal E. Jelínek; poslovenil Podvidovski.

VI.

Bogdanov osvnetnik.

Tatarska horda legla je kakor jastreb na Ukrajino, groza njena je šla do Dona in Dnjepra. Stražeči ognji so se zasvetili na stepi, rdeč žar je zalil osušene trave.

Tožna vest o prihodu Tatarjev došla je na posled i v vas kazaške družine v Brezovce. Tudi tam je zagorel plamen čuvajne straže v tihej toplej noči. Tudi ptiči vzleteli so plašni nad trstje in okolu poletavajoči begali so h kočam.

Užalostile so se matere, zaplakale so devojke kazaške; le molojci neso obupali s svojim vodnikom. Pozval je je batka ataman, da bi se ustopili v krog in se posvetovali, kako pozdraviti vraga nekrščanskega.

Odloči se, da mu pojdejo z mečem naproti — po starem redu in običaji za življenje se ne boječi, pesni popevajoči in vojevito kričeči.

Tako je odločila usoda.

Dal je torej ataman zatrobiti in še preje,

car lahko ostane navaden človek, kadar je treba delovati v korist bližnjemu.

Krušenje vlaka pripetilo se je na nasipu, kateri so dežji razrahljali; o „zloumišljenji“ tu ne more biti slova. Vender pa posebno ta slučaj pokazuje, kam so doveli ruski železničarji svojo skopost; nižji služivci plačani so slabo, dasi so dan in noč na nogah; sami pa železniški židovi, ožidevši Rusi, Nemci in Poljaki nabijajo si žepe in zbirajo milijone! Železnico to stavlja je izvestni Poljakov, oče in blagodetelj židov, umrši pred letom; v njem so njega jedinoverci židovi izgubili mnogo mnogo, a kaj je izgubila Rusija, pokazuje najbolj poslednji nesrečni slučaj. Sploh so ruske železnice take, da v Rusiji vsako leto vlaki 300krat ali z relsov drkajo ali se pa na relsih trkajo, pri čemer vselej naštevamo več ali manj mrtvih in ranjenih. Ne zastoj za šalo nekatere železnice imenujemo „kostolomke“. Kriv krušenju ali trkanju pa je vselej kak — stražnik, kak sprevodnik ali sploh tak človek, na katerega se vale lahko vsake grdobije, katerih so krivi drugi. Po navadi smejo obitelji ubitih ali ranjenih po sodišči iztrjevati zasluženno pomoč. Ako se godi s carskim vlakom tako, lahko si mislite, s kakim strahom mi sedamo na železnico. Ni torej čudo, da se je proti železnici, kjer se je godilo poslednje krušenje, začela stroga preiskava. Dobro gospodom ne bo, tem menj, ker jih javno mnenje od nekdanj proklinja, in ako stvar pride pred porotnike, ni dvomiti, da bodo vedeli, kak veridikt jim je podati. Zadnji čas je, da se ta brezvestni in brezsrčni narod pouči, da človeško življenje ni igrača; in tako brezvestno, podlo in gnusno, kakor v Rusiji, menda nikjer več na svetu železnice ne postopajo s potniki. Zato vlada železnico za železnico kupuje sebi, in dočim so poprej take železnice vsako leto imele deficite, dajo zdaj stotine tisoč čistega dohodka Kudejar.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 14. novembra.

V državnem zboru vrše se poslednje dni generalna debata o dednem zakonu za kmetstva posestva srednje velikosti. Pri tej debati vije se pred vsem razgovor o tem, ali je zakonodavstvo liberalcev bilo škodljivo kmetškemu stanu ali ne. V tej zadevi se je pokazalo, da vladajo mej levčarji glede kmetškega vprašanja kaj različni nazori. Chlumecky zagovarja liberalne uvedbe, Steinwender jih pa odločno pobija. Da bode vladna predloga vsprejeta, ni dvomiti, kajti zanjo bodo glasovali tudi mnogi levčarji.

Listi,* ki so imeli zvezo s prejšnjim nemško-avstrijskim klubom, zatrjujejo, da je zjedinenje levice zmaga avstrijske državne misli. Drugače pa pišejo drugi nemški liberalni listi. Ti zmatrajo za največji uspeh to, da se sedaj stranka nazivlje nemška brez vsacega olupševalnega privedka. Sedaj se je nadejati, da se ne bode več nemštvo gojilo zaradi državne jedinosti, temveč se bode slednja branila zaradi nemštva. S tem je jasno povedano, da je liberalnim Nemcem nemštvo glavna stvar, avstrijska državna misel pa le v toliko goje, kolikor godi njim za pospeševanje ponemčevanja. Vpraša se pa sedaj, kaj bode z avstrijskim patriotizmom

„Gospodje bratje, neprijatelj zoper nas. Bog z nami!“ zakliče ataman s povzdignjenim glasom in mahne z bunčukom molče.

Vspnejo se konji, po zemlji zadoni, po zraku pronika zopet orožje.

Po hipu zadenejo skupaj bojne vrste.

Boj se prične.

Oj, boj nejednak!

Proti trojneji presili dere peščica Kazakov, odvažna in nepremagljiva. Že se križajo meči, napojene so otrovane puščice, samokresi grome. V trenutku zagrne bojovnike gost dimov mrak. Kletva se siplje na paganske glave.

Po uri je odločen krvavi boj. Tri vrste Tartarjev obležale so za mogilo mrtve, ostali so se razpršili v strašnej zmešnjavi na vse strani. Sam njihov vodnik Mustafa, neizprosljiv neprijatelj glavrov dal je prvi znamenje aa beg. Proklinjal je nesrečni dan, kateri mu ni pridal slave in ni dobil plena. Da, da, jedini bojni plen, s katerim se je danes vračal v žalostnem begu — to je jedva polna čaša mlade kazaške krvi, zajete v pozlačeni nožnici bisurmanove krive sablje.

Zato je zmerjal Mustafa svoje tovariše nekoristne pse in se grozno srdil poraženi vodnik. Počasi in brez slave vlekel se je nazaj k svojemu gnezdu. — (Konec prih.)

nemških liberalcev, ko bi se kdaj stvari tako obrnile, da bi nemštvo več ne potrebovalo državne jedinosti za svoje namene? Da bi le odkritosrčna pisava skrajno nemških listov odločilnim krogom odprla oči.

Nedavno smo bili omenili, da morda sedanjega bana hrvaškega zamené kmalu s kom drugim. To se je govorilo že pred nekoliko tedni, pa tedaj je ban prvo priliko porabil, da je naznanil pristašem svojim, da mu o tem ni nič znanega. Sedaj se pa kaže, da že tudi Hédervary sluti, da so njegovemu banovanju tudi že dnevi šteti. Ko so mu prišli poslanci vladne stranke in še nekaj družih dostojan stvenikov častitat za god, je poudarjal, da treba politične, narodne in kulturne zadeve tako urediti, da njih daljši razvoj ne bode zavisen od oseb, ki so ravno na krmilu. Iz teh besed se dá vender sklepati, da ban sodi, da kmalu kdo drugi pride na krmilo. Predno pojde, je že še pričakovati nekaj naredb in zakonov, katere bodo ovirale svobodno delovanje nasledniku njegovemu.

Veliko nevoljo je vzbudilo, da je sodnja komisija ogerske zbornice poslancev potrdila Dunaj-Czerdahelyersko volitev Ludovika Krausa. Proti tej volitvi je bilo uloženih mnogo protestov. Sodnja komisija je zaslišala 230 prič, ki so skoro vse priznale, da so bile podmitčene. Nekateri so rekli, kaj za to, če smo dobili denar, saj je to koristilo tudi nasprotni stranki, kajti denar smo vkupno zapili. Vzlic vsem tacim izjavam bila je volitev potrjena, ker je Kraus vladni pristaš.

Vnanje države.

Nek ogerski list je bil izvedel, da kralj srbski boče začeti drugačno vnanjo politiko. Druga izvestja pa zagotavljajo, da je kralj trdno preverjen, da je njegova dosedanja vnanja politika prava in jo bode tudi nadaljeval. Ta vest je precej verojetna in se popolnem ujema s proklamacijo, s katero je bil kralj narodu objavil revizijo ustave. V tej proklamaciji posebno uaglaša uspehe svoje vnanje politike in obžaluje, da jih vsi ne znajo prav ceniti. Seveda bi bilo mogoče, da se Milan premisli, zlasti, ko bi videl, da je sicer prestol njegov v nevarnosti. Marsikaj nepričakovanega smo že izvedeli iz Belega grada.

Turški oficijozni list „Tarik“ zadnji čas večkrat razpravlja vprašanje, bi li ne bilo umestno, da angleške čete ostavijo Egipet. Kadar bi angleške čete ostavile Kajiro in Aleksandrijo, bi jenjala anarhija v Sudanu, kajti sudansko gibanje je le protest proti bivanju tujcev v Egiptu. Dobra posledica izpraznenja Egipta bila bi, da bi se Anglija in Francija sporazumeli. Te turške želje se pa najbrž ne bodo spoznile, dokler vodi angleško vladno krmilo lord Salisbury. Tako pisava turškega oficijoznega lista pa dokazuje, da v Carigradu nič ne marajo za Anglijo in to je velike važnosti za orijentalško politiko sploh.

Sklep komisije za revizijo ustave francoske zbornice je protustaven. Po sedanji ustavi sme le kongres sklepati o reviziji ustave, nikakor pa ne posebna konstituenta. To so spoznali tudi člani komisije in so sklenili, da se poprej skliče kongres, kateri naj bi sklenil, da se skliče konstituenta. Da bi se pa monarhisti ne mogli okoristiti revizije ustave v namene svoje, sklenila je komisija, da prememba vladavine ne sme biti predlog revizije ustave. — Radikalci bi radi odstranili vso vladno avtoreteto ter vso oblast dali parlamentu. Izvolili naj bi se posebni odseki, ki bi nadzorovali vsa dela vlade. Vsaka naredba, vsak ukaz, kateri izda ta ali oni minister, moral bi pogledati kak odsek zbornice. Poslanec Wichersheimer je predlagal, da se osnuje diplomatični odsek 12 poslancev in 8 senatorjev, kateremu bi minister vnanjih zadev moral sporočiti vse instrukcije, ki jih da zastopnikom v inozemstvu, vse pogodbe, ki je sklene z vnanjimi državami. Poslanec je utemeljeval predlog svoj s tem, da vlada ne more vseh stvari naznaniti parlamentu, in tako za baš one stvari ni parlamentarne kontrole, ki deželo lahko spravijo v največje nevarnosti.

Tudi najnovejša poročila iz Zjedinenih držav zagotavljajo, da je voljen predsednikom Harrison. Da je propal Cleveland, ni čudno, proti njemu delali so vsi veliki kapitalisti, katerim Clevelandova politika ni ugajala. Bogatini pa imajo malokje toliko upliva kakor v Ameriki, če tudi je popolna volilna svoboda. Mnogo je pa Clevelandu škodovalo tudi nepremišljeno postopanje angleškega poslanika. Mej narodom v Zjedinenih državah tli vedno neko sovraštvo proti Angliji. Kdor je prijatelj Anglije, zgubiti mora popularnost.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani dne 13. novembra.

Navzočnih 23 mestnih svetovalcev, predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika imenuje odbornika dr. viteza Bleiweisa in Ravnikarja. Potem prečita župan deželnega predsedstva dopis, v katerem se javlja, kakor je bilo že v „Wiener Abendpost“ povedano, da presvetli cesar izrecno želi, da dne 2. decembra izostanejo vse oficijalne in sploh vse slavnosti, ki prouzročujejo troškov, da presvetli cesar odklanja vsakeršne deputacije, adrese, čestitke in brzojavke in da naj se po Njegovej intenciji

2. dan decembra praznuje mirno, „ohne solennes Gepränge“.

Vsled tega sklene zbor po predlogu županovem, da razsvetljuje mesta dne 2. decembra ne bode in se že storjeni sklep z dne 27. junija razveljavi.

Župan potem prečita dopis deželnega odbora kranjskega, v katerem se naznanja, da se bode deželni muzej Rudolfinum otvoril dne 2. decembra in se izraža želja, da bi se otvorjenje vršilo v sporazumljenji z mestno občino. Jednako slóve dopis upraviteljstva ces. Elizabete otroške bolnice, katerej se bode rečeni dan položil temeljni kamen. Oba dopisa izročita se ad hoc voljenemu odseku, ki ima določiti program za 2. dan decembra in o svojih sklepih poročati mestnemu zboru.

Župan Grasselli naposled naznani, da tehniško društvo Ljubljansko vabi mestne svetnike na predavanje, ki bode dne 15. t. m. ob 1/2 8. uri zvečer pri „Maliči“, kjer bode predaval g. dež. inženjer in mestni odbornik V. Hrasky „Ueber Canalisirungssysteme und die Canalisirung der Stadt Laibach.“ Vabilo se vzame z dobroklci na znanje.

V imenu finančnega odseka poroča odbornik Bavnikar o mestnih računskih zaključkih za leto 1887. Mnogobrojnih števil ne bomo navajali, zadostuje naj to, da je bil glavni efekt povoljen, ker kaže prebitka nad 7000 gl. Soglasno vsprejel se je poročevalcev nasvet: Vsi računski zaključki za 1887 se odobre, v primerni obliki natisnejo in objavijo.

V šolskega ods-ku imenu poroča potem odbornik prof. T. Zupan ob ustanovitvi šolske delavnice na II. mestni deški ljudski šoli. Gosp. nadzornik Andrej Žumer, ki je dovršil dotični tečaj na Dunaji, ponudil se je za poučevanje. Tečaj na tej delavnici bode trajal 8 mesecev po tri ure na teden ter se bode vežbalo in učilo raznih ročnih spretnostij, posebno pa kartonaže 24 učencev drugega oddelka V. razreda. Troški proračunjeni so na 160 gl.

Poročevalec nasvetuje: 1. Mestni zbor privoli izdatek 160 gl. za ustanovitev šolske delavnice, ki se pa po gosp. Hribarja nasvetu ustanovi samo za poskušnjo za jedno leto. 2. Magistratu se naroči, naj se šola otvori nemudoma, še tekom meseca novembra. Vsprejeto brez ugovora.

V šolskega odseka imenu poroča odbornik Železnikar o pletarski šoli na barji. Poučeval je ondu g. učitelj A. Funtek. Tečaj trajal je od 13. januarja do konca avgusta, sprva po jedenkrat, pozneje po dvakrat na teden. Pouk pohajalo je 13 učencev, ki so v tem času izdelali 20 ličnih košov. Šolski odsek je sklenil, da se dotična uloga g. Funteka reši v zmislu magistratovem, torej predlaga: 1. Šolsko vodstvo razdeli koške dotičnim učencem. 2. Račun o dotaciji v znesku 50 gl. se odobri. 3. Učitelju g. Funteku izreče se za trudoljubivo poučevanje priznanje s pristavkom, da se mu je gledé nagrade, kakor 1886. l. po končanem pletarskem tečaju v Šent Vidu, obrniti na ces. kr. deželni šolski svet. — Obvelja brez ugovora. —

V vodovodnega odseka imenu poroča potem odbornik Ivan Hribar ob obdaji prve skupine vodovodnih del in ob uredbi stavbinskega nadzorstva. Vsled razpisanega natečaja za vodovodna dela došla je vsega vkupe 31 ponudeb. Za cevi za vodovod oglasilo se je 12 ponudnikov. Najnižja ponudba je ona Tešinske tovarne s 125.316 gold. 75 kr., najvišja 156.000 gl. Vodovodni odsek odločil se je za „Alpine Montangesellschaft“, ker ima najizvrstnejše železo in je vsprejela vse stavljenе pogoje. Njena ponudba znaša 133 tisoč 822 gl. 90 kr. Ponudba Tešinske tovarne se ni mogla vsprejeti, ker bi cevij ne dodelala o pravem času. Fužina v Dvoru na Dolenskem oglasila se je samo za fasonske dele, se torej ni mogla jemati v poštev.

Za zasunke in hidrante došlo je 12 ponudeb. Najnižja je ponudba firme Bopp & Reuther v Mannheimu, namreč 13.990 gl. 50 kr., najvišja 24.900 gl. Odsek je za to, da se vsprejme prva ponudba, ker je najnižja, Bopp in Reuther prva firma v teh predmetih in ker bi vsi drugi ponudniki rabili le te firme blago seveda s primerno provizijo.

Za polaganje cevij, došlo je 7 ponudeb. John Gramlich na Dunaji prevzame to delo za 35.080 gl. 15 kr., Rumpl & Miklas zahteva 53.536 gl. 80 kr., baron Schwarz 62.400 gl. 80 kr., Tön-

nies 104.938 gld. 50 kr., in v dodatni ponudbi z dne 8. novembra 84.862 gld. Odsek predlaga, da se vsprejme ponudba Gramlichova. Ako se pomisli, da je za cevi blo proračunjenih . . . 139.000 gld. za zasunke in hidrante 21.000 „ za polaganje cevij 72.000 „ vkupe 232.000 gld.

Da se pa bode po odsekovem predlogu potrebovalo za cevi 133.822 gld. 90 kr. za zasunke in hidrante 13.909 „ 50 „ za polaganje cevij 35.080 „ 15 „ vkupe 182.812 gld. 55 kr.

je razvidno, da bode mesto za ta dela potrebovalo 49.187 gld. 45 kr. menj, nego je bilo proračunjeno.

O teh predlogih zlasti pa o pogojih unela se je dolgotrajna debata, katere so se udeleževali odborniki Gogola, Hribar, Bleiweis, dr. Stare in župan Grasselli. Naposled se vsprejme vsi odsekovi predlogi in se vsprejme za cevi ponudba Alpine Montangesellschaft, za zasunke in hidrante ponudba firme Bopp et Reuther v Mannheimu, za polaganje cevi ponudba J. Gramlichova z Dunaja. Magistratu se naroča, da na znani te sklepe stavbenemu voditeljstvu in predloži mestnemu zboru pogodbe, ki se imajo skleniti z dotičnimi firmami.

Vsak teh ponudnikov položil je 10% varščino in je zavezan zgotoviti prevzeto delo v petih mesecih, računivši od dneva odobrene pogodbe. Od dotične vsote izplača se mu le 90%, ostalih 10% pa le tedaj, ko bode delo odobreno.

Naposled se je po predlogu vodovodnega odseka (poročevalec I. Hribar) II. mestni inženir g. J. Hanuš imenoval nadzornikom pri zgradbi vodovoda.

Potem bila je kratka tajna seja.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnja številka našega lista zaplenilo je državno pravdnštvo zaradi dopisa iz Drage. V dopisu razpravljalo se je znani dogodek Travljanski, naša notica z naslovom „Čujte, čujte!“ in c. kr. okrajnega šolskega sveta Kočevskega popravek. — Današnja številka ima dve strani priloge.

— (V državnem zboru) se je v ponedeljski seji izročila prošnja mestnega zbora Kranjskega, da naj ostane spodnja gimnazija še v Kranji. Poslanec Klun je predlagal, da se prošnja izroči budgetnemu odseku ter doda stenografičnemu zapisniku, kar je brez ugovora obveljalo.

— (Z Dunaja.) Volitve za one deželne zборе, katerim poteče volilna doba 1889. l., bodo maja. — V tukajšnjih višjih krogih se z veliko pozornostjo opazuje, kako neprijazno pišejo nemški listi, posebno pa Bismarckove reptilije proti Taaffeju in njegovemu ministerstvu. Da jim Taaffe ni „persona grata“, znalo se je že davno, saj se je ta antipatija prav jasno razkrila za bivanja cesarja Viljema II. na Dunaji, a sedaj je pa struna še bolj napeta. Navadno dobro poučeni krogi mislijo, da je to posledica nasprotstva mej Taaffeom in Kalnokym in da se položaj ne bode zboljšal, dokler se ne umakne Kalnoky, ali pa Taaffe.

— (Z Dunaja) se javlja: Uradniki tukajšnjih šaljivih listov bili so te dni povabljeni k državnemu pravdnštvu, kjer se je jim povedalo, da bode v bodoče zaplenjen vsak list, v katerem bode kaka karikatura ali pa sicer kaj žaljivega o kralji Milanu. Nam se je brez povabila že parkrat isto povedalo.

— (Zoper ponemčevanje ljudskih šol.) Tudi gledé šole pri sv. Marku nižje Ptuja je že naučno ministerstvo zaukazalo, da je izključno poučni jezik slovenski jezik, nemščina pa neobvezni poučni predmet.

— (Breztaktnost lavantinskega ordinarijata.) Povodom cesarjeve 40letnice izdal je gospod škof dr. Jakob Maksimiljan Stepischnegg pastirski list v slovenskem in nemškem jeziku. Ves lavantinski klerus, od vladike do najmlajšega kaplana je narodnosti slovenske, toda ordinarijat Mariborski, čegar pravi svetovalci so celo trije pisatelji slovenski (Kosar, Orožen, dr. Križanič) dal je natisniti opomnje za dušne pastirje, kako naj se praznuje svečanost 2. decembra, samo na nemškem pastirskem listu! Čemu se sploh nemški past. listi pošiljajo čisto slovenskim faram, ne vemo; zato tudi ne vemo, zakaj

bi nam samo nemški list moral biti — „merodajen“.

— (Trgovinska in obrtniška zbornica) ima redno sejo v petek 16. novembra 1888. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. Dnevni red. 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Proračun za leto 1889. 3. Poročilo z nasvetom o nameščenju 4 prisednikov pri c. kr. deželnem sodišči v Ljubljani. 4. Tarifi za javno tehtnico v Stobu. 5. Okoliš obrtnih zadrug v političnem okraji Kočevskem. 6. Predlog za 5 cenzorjev podružnice avstro-ogerske banke. 7. Okoliš obrtnih zadrug v sodnjem okraji Vipavskem. 8. Cenovnik za semnje v Bučki. 9. Okoliš obrtnih zadrug v sodnjem okraji Postojinskem. 10. Uloga za semnje v Studenci pri Blokah.

— (Pisateljskega podpornega društva zabavni večer) bode jutri v četrtek ob 8. uri zvečer v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice. Ker je program zanimiv, upati je mnogobrojne udeležbe.

— (Slovensko gledališče.) Na predvečer imendne Nj. velečastva presvitle cesarice Elizabete priredi dramatično društvo v nedeljo dne 18. novembra t. l. slavnostno predstavo. Mesto burke „Gosi in goske“ vzel je odbor za ta večer premijero „Mesto in vas“ na repertoire. Prevod po Chariotti Birch Pfeiferjevi. Kakor se nam poroča izza kulis, obeta ta igrokaz biti jedna najboljših novostij, kar jih uprizori letos dramatično društvo.

— (Dr. V. Zarnikovih zbranih spisov) prvi zvezek je danes izšel in se dobiva trdo in elegantno vezan v Narodni Tiskarni po 1 gld. Prvi zvezek obsega „Predgovor“ in Zarnikov životopis in povesti: „Ura bije, človeka pa ni“, „Masčevanje usode“, „Obraz državnega zbora“ in „Pisma slovenskega turista“. Vsebina ta bode čitateljem izvestno ugajala, isto tako pa tudi čitatelju tisk in zares lična vnanja oblika.

— (Simon Gregorčič) naš pesnik, dobil je od vzvišenega gospoda Dijakovskega vladike J. J. Strossmayerja na poslani drugi zvezek svojih poezij jako laskavo pismo, katero se tako le glasi: Veleštovani Gospodine i ljubezni brate v Isusu! Hvala vam liepa na novoj knjižici Vaših krasnih poesija. Sve što iz Vašega pera poiztiče (pride), čisto je, rajsko je, Bogu je ugodno, narodu častno i utiešno (tolažno). Nedajte se nipošto (nikakor) prigovori (po ugovorih) ustrašiti. Često put upravo ono, što je najbolje i najplemenitije, nailazi na suprotivštine (najde nasprotstva), koje cieniu čoviku diže (dvignejo), i put dobrim i obilnim plodovom otvaraju (odpiraju). Sve što je od Vas, nije samo za danes i sutra, nego je vječito (večno), što će i budućim koljenom biti (kar bo tudi bodočim rodovom hrana itd.) hranom, nasladom, pobudom i utjebom. Radimo (delajmo) dakle pomnjivo i odkupujmo vrijeme (čas), koje je prekratko. Ostajte pako uvjereni o mojoj bratskoj ljubavi i o momu iskrenomu štovanju. Ljubite, molim Vas, i Vi mene i molite se za me Bogu. Vaš do vieka brat u Isusu. U Dijakovu 1. novem. 1884. Strossmayer m. p. vladika. — Vemo, da tega pisma ni bil vesel samo pesnik, ampak da ga bodo veseli tudi prijatelji njegovi in spoštovalci njegovih del.

„Soča“.

— (Umrla) je kneginja Kamila Windischgrätz, soproga poslanca Ernesta Windischgrätza, v 43. letu dobe svoje. Prepeljali jo bodo na Kranjsko.

— (Baron Hein,) c. kr. okrajni glavar v Mariboru, dobil je naslov in značaj namestniškega svetnika.

— (Vojaški avancement,) ki je bil napovedan za 2. dan decembra, proglasil se bode nekda še le o božiči.

— (Pod kuratelo) dejali so, kakor javlja današnja „Laibacher Zeitung“ Jurija Musino v Ljubljani zaradi zapravljenosti in mu dali kuratorja g. Karola Musino v Ljubljani.

— (Izžrebani porotniki za četrto zasjedanje) pri Ljubljanskem porotnem sodišči, katero se prične dne 10. decembra, so sledeči gg: Bališ Josip, trgovec z lesom na Vrhniki; Bergant Jakob, branjevec v Ljubljani; Blaž Fran, sobni slikar v Ljubljani; Bürger Friderik, komtoarist v Ljubljani; Cerar Fran, hišni posest. v Blagovici; Dekleva Alojzij, posestnik v Postojini; Detter Fran, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Doberlet Fran, trgovec s pohištvom in hišni posestnik v Ljubljani; Dolenc Bernard, veleposestnik v Podperji; Gogola Ivan, hišni posestnik in trgovec v Spodnji Šiški; Götzel Leopold, tovarnar v

Mlinu; Gražar Ivan, vinski trgovec v Vodica; Hieng Ernst, trgovec z lesom na Rakeku; Jenko Alojzij, pekovski mojster v Ljubljani; Kavčič Henrik, posestnik in krčmar v Senožečah; Klauer Jakob, trgovec v Ljubljani; Knez Andrej, posestnik na Viči; Kobau Ivan, posestnik v Gorenjem Logatci; Kotnik Fran, tovarnar in posestnik na Vrhniki; Malner Henrik, logar v Javorniku; Marinko Andrej, posestnik v Gorenjem Logatci; Mlekuš Toma, trgovec v Starem trgu; Petan Martin, trgovec v Kranji; Picolli Gabrijel, lekarnar v Ljubljani; dr. Ivan Pitamic, advokat v Postojini; Pollak Stanislav, hišni posestnik v Postojini; Rus Josip, trgovec v Št. Vidu pri Brdu; dr. Adolf Schaffer, zasebnik v Ljubljani; Schuller Benjamin, posestnik v Kropi; Sevnik Josip, usnjar in hišni posestnik v Ljubljani; Skaberne Avgust, trgovec v Ljubljani; Stöckl Ernst, trgovec v Ljubljani; Svetec Leopold, hišni posestnik na Štutni v Kamniku; Tribuč Josip, posestnik in trgovec na Viči; Urbančič Janko, posestnik graščine Turn pri Kranji in Žitnik Josip, posestnik v Grosupljem. Namestni porotniki so gospodje: Babnik Janez, hišni posestnik, Blaznik Lovro, krčmar in hišni posestnik; Klavno Martin, trgovski pomočnik; Klemenčič Dragotin, knjigovodja; Kordig Ivan, trgovski vodja; Sedlar Fran, črevljarski mojster; Strel Viljem, hišni posestnik; Škerbinc Jaka, čevljar; Velkavrh Pavel, trgovec z moko, vsi v Ljubljani.

— (Dalmacija in Kranjska.) V državnem proračunu za 1889. nahajamo 33 vsot za javne zgradbe, za ceste, zvonike, cerkve, svetilnike bolnice in za regulovanje Neretve v Dalmaciji. Vsega akupe znašajo te vsote 738.900 gld. Kakor nas iz srca veseli vse, kar se nakloni našim dalmatinskim bratom, vendar si ne moremo kaj, da ne bi primerjali Kranjske in drugih slovenskih dežel v tem oziru z Dalmacijo, katera umeje uspešno potezati se za svoje koristi.

— („Narodna Čitaonica“ v Karlovcu) praznuje dne 17. in 18. t. m. svojo petdesetletnico. Dne 17. t. m. zvečer bode baklada in serenada, dne 18. t. m. budnica, spreved vseh društev v cerkev, slavnostna seja, banket, zvečer pa koncert s plesom. Petdesetletnice najstarejše čitalnice na Hrvatskem in menda na vsem slovanskem jugu se bodo izvestno spominjale tudi čitalnice slovenske.

— (Čitalnica v Celji.) V odbor čitalnice v Celji so bili voljeni: Dr. Jos. Serneec, predsednikom; Jurij Detiček c. kr. notar, podpredsednikom dr. Ivan Dečko, tajnikom; dr. Davorin Matek, mestni kaplan, knjižničarjem; dr. Dragotin Gelingsheim, c. kr. sod. pristav; Boštjan Kregar, učitelj; Ivan Jerman, trgovec; Maks Veršec, posojilniški tajnik, za odbornike namestniki so pa: drd. Urb. Lemež, odvetn. kand., Peter Majdič, posestnik paromlina; Fran Lončar not. uradnik in Dragotin Vanič, trgovec.

— (Nemško šolsko brodovje,) broječe čvetero ladij, vsaka po 16 kanonov in okolu 400 mož posadke, obiska o je pristanišče Tržaško, kjer je sedaj zasidrano. Simptomatični ta obisk proslavlja se v Trstu z raznimi veseljami. V ponedeljek so poveljniki častniki in kadetje tega brodovja napravili izlet v Postojino, kjer so si ogledovali svetovno slavno jamo. Obed bil je v gostilni „Pri kroni“. Pri obedu bilo je napitnic na nemško in avstrijsko-ogersko mornarico i. t. d.

— (Premembe pri učiteljstvu.) G. Miha Kos, učitelj v Velesalu, premeščen je v Vipavo kot tretji učitelj; začasna učiteljica v Vipavi gospica pl. Födransberg nameščena je stalno. G. Marija Šerc premeščena je iz Doba na drugo mesto v Domžale, g. Jos. Turk iz Grahovega v Begunje na Gorenjskem, g. Fr. Zaman je stalno nameščen na Ubeljskem, g. Lud. Košeninijeva pa v Dragatuši. G. Fran Lovšin dobil je stalno 4. mesto v Št. Vidu nad Ljubljano, g. Henrik Paternost premeščen je iz Mengša v Radomlje, g. Fran Gostinčar iz Šoštanja kot 4. učitelj v Škofjokoloku, g. J. Kuhar iz Škofjeloke v Trboje. Stalno so nameščeni gg: L. Jelenec v Št. Juriji pri Kranji; M. Debelak v Trsteniku, M. Borovska na dekliški šoli v Tržiči, M. Hiti, kot nadučitelj v Slavini. G. Gabrijela Ihan je premeščena s Planine pri Sevnici na dekliško šolo v Tržič, Konrad Mali iz sv. Križa za 4. učitelja v Tržič.

— („Sveto mašo v čast sv. Cirila in Metoda“) postavil je za moški zbor in jo poklo-

nil dr. Antonu Mahničju g. Janez Carli v Škofjiloki. Oceno muzikalnega dela prepuščamo strokovnjakom, glede vnanje oblike pa bi bilo želeli, da je nekoliko okusnejša, četudi je dr. Mahničju posvečena. Cena 50 kr.

— (Burja.) V Trstu in na Krasu bila je te dni izredna močna burja, ki je bila zlasti dne 10. t. m. silovita. Od 1870 l. opazovala se je samo trikrat približno jednaka moč, do 106 kilometrov hitrosti v jedni uri, v jednom dnevu pa po anemometru 1921 kilometrov. Najhujše je bilo zvečer od 7—9 ure, potem pa je burja kaj hitro poglela in nastalo je lepo vreme. Tudi mraz bil je za Trst precej občuten, namreč — 2° C.

— (Vabilo) k zborovanju Savinskega učiteljskega društva dne 19. novembra ob 2. uri popoldne v St. Petru v Savinski dolini v proslavo godovnega dne presvetle cesarice Elizabete z naslednjim dnevnim redom: 1. Ogljed novega šolskega poslopja. 2. Pozdrav in govor gosp. predsednika. 3. Petje: „Cesarska“. 4. Poročila in zapisnik. 5. Petje v ljudski šoli (govori gospod nadučitelj Šorn). 6. Navsveti. — Gostje in prijatelji dobro došli. K zanesljivi udeležbi vabi uljudno vse ude odbor.

— (V Št. Pavelski občini v Savinski dolini) hudo razsaja škrlatica, zato je šola že od 1. novembra zaprta. Mnogo otrok je ta bolezen že spravila pod grudo in loti se tudi že odraslih ljudi.

— (Načelstvo okrajne posojilnice na Krškem) pošilja na vse strani „prejemne in položne listke“ c. kr. poštno hranilnega urada, s katerimi lahko sleherni hranilničarjev brez vseh stroškov denarje v shrambo pošlje rečeni hranilnici. Pogoji za pristop so jako ugodni. Družabniki plačajo 1 gld. pristopnine in še 12 gld. deleža (tudi v obrokih lahko), od katerega dobé 4% obresti. Ti imajo pravico do posojil in so deležni združnega dobička.

— (Razpis dobave.) C. in kr. državno vojno ministerstvo namerja si zagotoviti po javnem natečaju 9000 zimskih kočev, 12.000 letenskih odev in 8600 konjskih odev za leto 1889., katere morajo biti take in tolike, kakor predpisujejo obrazci za leto 1887 pri upravnih zavodih za vojaško obleko, in sicer tako, da se pri zimskih kocih opusti barvani okrajek. Ponudbe imajo se poslati najkasneje do 20. novembra 1888. leta, ob desetih dopoldne v uložni zapisnik državnega vojnega ministerstva. Pogoji in ponudbeni obrazci so tudi na ogled v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— (Razpis dobave.) C. in kr. vojaška oskrbovalnica naznanila je trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da potrebuje za dobo od 1. januarja 1889. do 31. avgusta 1889. leta 2000 meterskih centov sena, 800 meterskih centov slame za nastelo in 550 meterskih centov slame za postelje, kar si hoče zagotoviti po javnem natečaju. Pri ponudbeni razpravi, določeni na dan 22. novembra 1888. l., vsprejemale se bodo le pismene ponudbe, katere morajo biti sestavljene natanko po obrazcih, razgrnenih v oskrbovalnici v Ljubljani, ter se morajo kolkovane s kolkom 50 kr. doposlati najkasneje do desetih dopoldne rečenega dne c. kr. vojaški oskrbovalnici. Natančni pogoji in ponudbeni obrazci so vsak dan na ogled v ljubljanski oskrbovalnici. Tiskane pole, na katerih so zaznamovani pogoji, dobi vsakdo, kdor želi, po pošti, in sicer po 4 kr. za vsako tiskano polo.

— (Potres v Bosni.) V Stolacu in po okolici čutili so 10. t. m. ob 4. uri 30 min. zjutraj več sekund trajajoč potres z gromu podobnim šumenjem.

— (V Radečah) pri Zidanemmostu razpisana je na tamošnji čveterorazrednici služba 3. učitelja. Plača 450 gld. Prošnje do 30. t. m.

— (Razpisano) je mesto okrajnega sodnika v Šmarji pri Jelšah. Prošnje do 28. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 12. novembra. „Norddeutsche Allgemeine“ bavi se s člankom v „Rappel-u“, čegar lastnik je minister Lockroy. V tem članku se naglašja, da je v legiji tujcev 8000 Alzačanov in Lorencev, ki pričajo, da neso Francije sovražniki. Ime „legija tujcev“ imelo bi se znameniti z naslovom: „alzaško-lorenski polk“. „Norddeutsche“ dostavlja, da se iz tega more sklepati, da francoska vlada odobrava ščuvanje k vojni. „Dovolj nam je“, pravi „Norddeutsche“ dalje, da konstatujemo, da bode vsacemu vidno,

čegava bode krivda, ko bi se mir ne mogel vzdržati. Francijo bode zadela odgovornost za rušenje miru.

Dunaj 13. novembra. Zbornici poslancev predložila vlada načrt zakona proti razkosavanju zemljišč (Güterschlächtere).

Peterburg 13. novembra. Vsled carskega ukaza z dne 12. novembra odpravi se vojaški okraj Harkovski ter se pripadajoče mu gubernije: Črnigov, Poltova, Kursk, Harkov glede vojaške uprave priklopijo vojaškemu okraju Kijevskemu, guberniji Orel in Voronež vojaškemu okraju Moskovskemu. Okrožje Ščučin Lomžavske gubernije izloči se iz Varšavskega ter priklopi Vilenskemu okraju, okrožje Hotin v Besarabski guberniji iz Odesskega v Kijevski vojaški okraj. Nadaljna ministerska naredba tiče se prememb, nastalih vsled tega v vojni upravi.

Beligrad 13. novembra. Trideset oboroženih Turkov napalo je pri Rački mejno stražo, ubilo in ranilo več vojakov. Mejne straže so po hudem boju Turke zapodile nazaj. Bati se je, da se Turki povrnejo in Račko zažgo. Ministerstvo je energično protestovalo proti rušenju meje.

Bruselj 13. novembra. „Independence Belge“ ima telegram iz Madrida, da imajo nemiri na Španjskem izrecno protimonarhičen značaj.

Rim 13. novembra. Vesti, da bode Italija odposlala novo vojaško ekspedicijo v Afriko, so neosnovane. — Sedanjo parlamentsko zasedanje se bode koncem leta zaključilo. Novo zasedanje otvorilo se bode koncem januarja s prestolnim govorom.

Razne vesti.

* (Shod vseučiliščnikov v Budimpešti.) 6. t. m. posvetovali so se vseučiliščniki na shodu v ogerski stolnici o odločbah novega vojnega zakona, posebno zaradi preosnove aktivne službe jednoletnih prostovoljcev. Po precej živahni debati volili so odbor desetih članov, da sestavi spomenico proti predlogi novega zakona ter predloži državnemu zboru. Ministerski predsednik Tisza, kateremu je odbor te dni izročil napominano spomenico, izjavil je, da bo prošnja težko dosegla zaželjeni uspeh, češ, vojaštvo potrebuje razumništva osobito za časa vojne, katere nas Bog obvaruj. Častniški izpit pa itak ni toliko težaven in zlasti slušateljem višjih šol ne dela nikakih preglavic, kakor se je uveril sam pri svojih sinovih.

* (Rusko posojilo.) Rusija sklenila je te dni 4% posojilo v znesku 20 milijonov funtov šterlingov (blizu 250 milijonov gold.) z mejnarodno skupino, katerej pripadajo „Banque de Paris“, „Comptoir d'Escompte“, „Credit Lyonnais“, Baring Brothers v Londonu in Hope & Comp. v Amsterdamu. S tem posojilom bode baje konvertovala ono izza 1877. l. „Banque de Paris“ prevzela je vodstvo konzorcija. Novo posojilo izdavalno se bode po 86%.

* (Koliko je narasla Rusija v poslednjih 400 letih.) Za Ivana III. (1505) merila je Rusija 40.000 štirjaških milj; za Ivana IV. (1584) 75□ milj; 1613 l. že 156.000 □ milj. Za viade Mihajlove (1645) 225.000 št. m., za Aleksijeve (1676) 264.000, za Petra I. (1725) 282.000, za Elizabete (1761) 320.000, za Katarine II. (1796) 352.000, za Aleksandra I. (1825) 367.000, danes pa mnogo nad 400.000 štirjaških milj. V štirih stoletjih pomnožilo se je Rusije ozemlje za 360.000 štirj. milj in če se število dnij primerja s pridobitvami, vidi se, da je Rusija v tej dobi začetkoma vsak dan naraščala za 115 štirj. vrst, poslednja leta pa po 569 štirj. vrst na dan. Ruski list, navajajoč predstoječe številke, pravi: Rusija ima za dolgo časa dovolj ozemlja, njej ne treba novih pridobitev. Treba, da vse te zemlje uredi, za to pa treba, da živi s sosedi v miru ter skrbi, da od pridobljenega ničesar ne izgubi.

* (Dohodki Sare Bernhardtove za rubljeni.) Finančna prokuratura uložila je 12. t. m. pri okrajnem sodišči v Mariahilfu na Dunaji prošnjo zastran zaplembe dohodkov gledališčne igralke, Sare Bernhardtove zaradi dolžne dohodarine 3000 gld. Dohodki, katere dobiva ta umetelnica v Talijinem hramu na Donavi cenijo se na 17.000 gld.

* (Bratomor v cerkvi.) Grozen zločin izvršil se je 5. t. m. v župni v Césaru v pokrajini Mesinskej. Mej sv. mašo, katero je služil domači župnik, usmrtil je namreč prav blizu velikega altarja s sekiro nek mož svojega lastnega brata. Vernikov polastil se je tolik strah, da so pozabili prijeti morilca. Ubežnega zlodejca ujeli so še le na javnem trgu ter ga deli pod ključ, kjer čaka zaslužene kazni.

* (Maročanska pošta) je dandanes skoro na ravno tisti stopinji kakor 785. leta, ko je Muley Dris Ebn Abdallah ustanovil prvi sultanat, si prisvojil Fez in prebivalce spreobrnil k islamu.

Pošto oskrbljujejo suhi, nagi, na pol sestradani arabski séli, kateri za nezatno plačilo opravljajo svoj posel z veliko poštenostjo in nečuvno hitrostjo. Malo pepelnjaka in nekaj dateljnov je jedina hrana teh ljudi. Počivajo nekoliko le po noči. Korakajo pa po gozdih, kjer bivajo krvoločne zveri, plezajo po gorah in vršacih, kamor ne more nobena mula in plavajo čez reke, v katere se ne upa nikak konj. Na potu dirjajo v skok pod pekočimi solnčnimi žarki, po več dni ne vidijo niti jednega z lega drevesa in ne dobe niti kapljice vode. Mula potrebuje od Tangerja do Feza 5 dnij, poštni sel pa prehodi ta pot peš 3 1/2 dnevih.

Poziv!

Odbor za spomenik našemu velezaslužnemu žalibog prerano umrlemu dr. Janezu vitezu Bleiweis-Trsteniškemu hoče občni zbor sklicati in prosi vse tiste gospode poverjenike, ki so njega dni dobili tiskovine v roke z naročilom poskrbeti mej domoljubi nabiro potrebnih novcev, da te tiskovine kar najhitreje mogoče, najdalje pa do novega leta 1889, pošljejo predsedniku gosp. notarju dr. Zupancu ali pa blagajniku gosp. Luki Robiču v Ljubljani.

Zadnji čas je, da stori slovenski narod svojo dolžnost, da vredno oceni dolgoletno ustrajno delovanje našega očeta, da dika naša dobi spomenik spominjajoč rojake naše k posnemanju v marljivosti, v domoljubju in v blagih delih, da kakor drugim zaslužnim slovenskim možem tudi tej bliščeči zvezdi na našem narodnem obnebju skaže svojo nevenljivo hvaležnost.

Ponavljajoč gorenjo prošnjo, priporoča najtopleje vsem razumnikom slovenskim nujno zadevo v blagovoljno uvažanje. Odbor.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo proti trganju po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (31—15)

— (Zasledeni ponarejalci ustne vode.) Bilo je že omenjeno, da v obče po vsem civilizovanem svetu tako priljubljeno in razširjeno Anatherin ustno vodo zobozdravnika dr. J. G. Popp-a na Dunaji zlasti na Ogerskem v velike meri ponarejajo in kvarijo. Ko je izdelovatelj v Budimpešti osnoval generalno zastopstvo za Ogersko, zmatral je načelnik generalnega zastopstva za dolžnost svojo, nastopiti večje potovanje po Ogerskej, da jdenkrat naredi konec tem sleparijam. Uspeh tega potovanja je bil čudovit. Do sedaj je dal v 9 krajih na 10 mestih kacic 130 steklenic ponarejene Anatherin ustne vode konfiskovati in proti ponarejalcem začeti sodnje korake. To stane sicer precej denarja, toda izdelovatelj hotel je jdenkrat prav korenito potrebiti, ker bi dober glas te že 40 let preskušene vode utegnil trpeti zaradi nespretnih ponarejanj dobičkaželjnih ljudi. Da se ponarejalcem delo oteži in koristi velicemu občinstvu, sklenil je izdelovatelj, steklenice povekšati za polovico prejšnje količine. Izdelovatelj rad to žrtvuje z nado, da se bode občinstvo v bodoče bolj varovalo pred pokvarjenimi, ponarejenimi in drugimi ničvrednimi in nekoristnimi sredstvi. Cena Anatherinovej ustrei vodi dr. J. G. Popp-a je po velikosti steklenice 50 kr. do gld. 1.— in gld. 1.40. Zahtevaj le dr. Popp-a Anatherin ustno vodo, ker te sicer lahko prevarijo. To ustno vodo ima dvorni zobozdravnik dr. J. G. Popp na Dunaji, kjer naj se pismeno naroči, in vse lekarne, droguerije in parfumerije. (617—5)

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čistee pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rudeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarni G. Piccoli-ji. (759—3)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—262)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Dijaška kuhinja v Celji.

Za III. društveno šolsko leto 1888/89 so darovali: Preuzvišeni gosp. knezoškof Jakob Maksimilijan za septembar in oktober 6 gld.; preč. gosp. J. Bohine, dekan v Braslovčah, 5 gld.; preč. gosp. Jurij Klančnik, duhoven v Braslovčah, 5 gld.; preč. gosp. Hribernik, kaplan v Braslovčah, 3 gld.; preč. gosp. Peter Erjavec, župnik v Trbovljah, 5 gld.; gosp. Josip Muha v Trbovljah 2 gld.; gosp. Elsbacher Andrej, trgovec na Laškem, 5 gld.; slavna „Posojilnica Celjska“ 100 gld.; gosp. dr. Fran Voušek, c. kr. sodnik v Gornjem gradu, 5 gld.; gosp. dr. Weingerl v Krapinskih toplicah 5 gld.; gosp. dr. Gustav Ipavie, zdravnik v Št. Juriji ob j. ž., 5 gld.; gosp. dr. Gvido Srebre, odvetnik v Brežicah, 5 gld.; preč. gosp. Josip Jeraj, župnik v Zavci, 5 gld.; preč. gosp. Gregor Presečnik, kaplan v Poljčanah, 3 gld.; preč. gosp. dr. J. Ev. Lipold, župnik v Velenju, 5 gld.; gosp. dr. Karol Smidinger, c. kr. notar v Kamniku, 5 gld.; gosp. Ivan Kačič, c. kr. notar v Sošanju, 5 gld.; gosp. Martin Kocbek, c. kr. notar v Marnbergu, 5 gld.; gosp. dr. J. Muršec, c. kr. profesor vseučilišča v Gradiču, 5 gld.; gosp. Anton Brumen, c. kr. sodnijski pristav v Slov. Bistrici, 5 gld.; neimenovana v Dramlji nabrala 3 gld. 9 kr.; gosp. Lovro Baš, c. kr. notar v Celji, 5 gld.; gosp. dr. Ludovik Filipič, odvetnik v Celji, 5 gld.; gosp. Milan Hočevar, trgovec v Celji, 2 gld.; gosp. Jurij Detiček, c. kr. notar v Celji, 10 gld.; preč. gosp. Ljudevit Hudovernik, mestno

fare kaplan v Celji, 2 gld.; gosp. dr. Ivan Dečko, odve- niški kandidat v Celji, 5 gld.; preč. gosp. Fran Irgl, vikar v Celji, 2 gld.; gosp. Ivan Jerman, trgovec v Celji, 2 gld.; gosp. Mihael Kokot, učitelj v Celji, 1 gld.; gospod Ivan Likar, solicator v Celji, 1 gld.; gosp. Fran Lipold, koncipijent v Celji, 1 gld.; gosp. Fran Lončar, koncipijent v Celji, 1 gld.; gosp. dr. J. S. Serbec, odvetnik v Celji, 10 gld.; gosp. Vajda Tomaž v Celji 1 gld.; gosp. Vanič Dragotin, trgovec v Celji, 2 gld.; gosp. Rajmund Kožer, posestnik v Celji, 1 gld.; gosp. Peter Majdič, posestnik umetnega mlina v Celji, 50 gld.; gg. Vanič in Jerman nabrala od popotnikov C. Freytag, J. Vuck, Leopold Felber in Kellermann, vsi z Dunaja, (od vsakega po 1 gld.) 4 gld.; gosp. dr. Rudolf, odvetnik v Konjicah, 5 gld.; gosp. Ivan Šepic v Konjicah 5 gld.; preč. gosp. Fran Mikuš, nadžupnik v Konjicah, 5 gld.; gosp. Stefan Kocijančič, oskrbnik v Oplotnici, 3 gld.; preč. gosp. M. Sevnik, župnik v Sent Petru pod Sv. Gorami, 5 gld.; gosp. Anton Turnšek, trgovec v Nacaretu, 5 gld.; gosp. dr. D. Paus, zdravnik v Konjicah, 5 gld.; gosp. Norbert Zanier, trgovec v Sent Pavlu, 5 gld.; preč. gosp. Vilibald Venedig, župnik v Središči, 2 gld.; preč. gosp. Lovro Potočnik, dekan v Gornjem gradu, 5 gld.; preuzvišeni gosp. knezoškof Jakob Maksimilijan za november 4 gld.; gosp. Fran Brežnik, c. kr. profesor v Rudolfovem, 2 gld.; gosp. V. Kolšek, notarski kandidat v Mokronogu, 2 gld.; gosp. Makso Kos, trgovec v Podsredi, 5 gld.; gosp. Ivan Vilhar v Ljubljani 5 gld.; preč. gosp. Jakob Marzidovšek, c. kr. voj. kaplan v Zadru, 5 gld.; preč. gosp. Anton Fišer, župnik pri Sv. Jederti, 2 gld.; preč. gosp. Fran Pečnik, kaplan na Prihovi, 3 gld.; preč. gosp. dr. Davorin Matek, mestni kaplan v Celji, 5 gld.; gospa Marija Potočin na Zidanem mostu 5 gld.; preč. gosp. Anton Raučigaj, kaplan v Sent Petru pod Sv. Gorami, 2 gld.; preč. gosp. J. Šredenšek, župnik na Ponikvi, 5 gld.

Vrhu tega dajejo še Celjski domoljubi mnogim dijakom hrano, mej temi se odlikuje gosp. Ivan Gabršek z Vranskega, ki vzdržuje dva dijaka, za koja plačuje po 4 gld. na mesec.

Vsem blagim dariteljem in podpornikom naše mladine priskrba zabava. Bog plati!

Uljudno prosimo še daljnih milih darov, osobito letos, ker je podpirati s hrano za opoldne mnogó število ubogih pa pridnih dijakov.

Makso Veršec l. r., Mihael Vošnjak l. r.,
blagajnik. predsednik.

Loterijske srečke 10. novembra.

Na Dunaji:	9,	62,	13,	27,	38.
V Gradci:	63,	23,	22,	25,	53.

Tujci

12. novembra:

Pri **Slonu**: Kenda iz Vipave. — Košir iz Cicovega. — Valka iz Novega mesta. — Bohaček z Dunaja. — Berthi iz Inomosta. — Pretnar iz Postojine. — Eisler iz Velike Kaniže. — Zeisler iz Bleda. — Rua z Reke. — Splnetti iz Gradca.

Pri **Malič**: Polacek, Kaiser, Müller, Blau, Franckl, Schwatz, Fridrich, Grabner in Vatter z Dunaja. — Mayer iz Mogunca. — Müller z Dunaja. — Rudolfsenegger iz Trnovega. — Obreza iz Vrhnike. — Herman iz Brna. — Oton iz Bleda.

Pri **avstriskem cesarju**: Tenecian iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Waldner iz Inomosta. — Manzans z Reke. — Osman iz Lipnice. — Weiss iz Ogerske sobotice. — Rabič od sv. Urha. — Kavčič iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

9. novembra: Janez Mave, delavčev sin, 5 let, Hradeckega vas št. 12, za božjastjo.

10. novembra: Franca Egger, zasobnica, 87 let, Gradšče št. 10, za oslabljenjem. — Peter Hočevar, delavec, 24 let, Opekarska cesta št. 2, za krvavenjem želodca.

11. novembra: Jovana Žitnik, kajzarjeva žena, 35 let, Ilovca št. 9, vsled mrzlice v otročji postelji.

12. novembra: Terezija Hartman, delavka, 78 let, sv. Petra cesta št. 77, za ostarelostjo.

13. novembra: Martin Pust, tesarjev sin, 19 ur st. Hradeckega vas št. 12, za oslabljenjem.

V deželnej bolnici:

8. novembra: Marija Handler, gostija, 86, za ostarelostjo. — Jožef Saksida, delavec, 59 let, za jetiko. — Marija Vovk, delavka, 38 let, za jetiko.

10. Mihael Verbaj, delavec, 65 let, za ostarelostjo. — Urban Rešek, gostac, 50 let, za kapom.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. nov.	7. zjutraj	742.3 mm.	-10.4° C	brezv.	megla	
	2. popol.	740.3 mm.	-1.2° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.3 mm.	-6.4° C	sl. szh.	d. jas.	

Srednja temperatura -6.0°, za 10.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včera	danes
Papirna renta	81.95	82.10
Srebrna renta	82.60	82.75
Zlata renta	109.90	110.20
5% marona renta	97.50	97.40
Akcije narodne banke	876.—	876.—
Kreditne akcije	306.—	306.80
London	121.95	121.95
Srebro	—	—
Napol.	9.66	9.65 1/2
C. kr. cekini	5.77	5.77
Nemške marke	59.80	59.82 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	173
Ogerska zlata renta 4%	100	95
Ogerska papirna renta 5%	92	92
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	70
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	70
Kreditne srečke	100 gld.	182
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	113
Tramway-društ. volj. 170 gld. a. v.	—	—

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
I kas izkušas lek proti trajnom kašlju plućovine I
želodca bolesti grkljana I proti mehuralim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Natječaj.

U smislu zaključka občinskog zastupstva od 8. novembra 1888 razpisuje se ovim natječaj za

mjesto občinskog tajnika

sa godišnjom plaćom od forinta 600 a. vr.

Molitelji imadu podnesti svoje molbe ovomu glavarstvu do zadnjeg novembra 1888 kroz svoju predpostavljenu oblast, ako se nalaze u kakvoj službi, i dokazati sve one prednosti, koje se zahtjevaju za takvu službu, kao dosadanja praksa, pozna vanje jezika i. t. d.

Glavarstvo občine Kastav (u Istri),
dne 8. novembra 1888.

(772-1)

Glavar: Munić s. r.

Abiturijent

z izredno lepo pisavo, išče službe pomožnega uradnika.

Kdo? pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(775-1)

Brnsko sukno

razpošiljam proti gotovini ali povzetju po čudovito nizkej ceni in sicer

le dobre baže:

3-10 metra, zadosti za zimsko obleko	gld. 3.75
3-10 metra, za boljše zimsko obleko	5.20
3-10 metra, za boljše zimsko obleko	6.—
3-10 metra, za fino zimsko obleko	8.—
3-10 metra, za jako fino zimsko obleko	10.—
3-10 metra, za jako fino zimsko obleko	12.—
3-10 metra, za jako fino zimsko obleko	14.—
3-10 metra, za najfinejšo zimsko obleko	16.—

Izvrstno Brnsko sukno za suknje:

2-10 metra, za celo zimsko suknjo	gld. 5.—
2-10 metra, za boljše zimsko suknjo	5.50
2-10 metra, za jako fino zimsko suknjo	6.—
2-10 metra, za najfinejšo zimsko suknjo	10.—

Štirski loden

(747-4)

za lovske suknje in menčikove:

2-10 metra	gld. 5.20
------------	-----------

Jedina kristijanska razpošiljalnica
KAROL PECHACZEK

v Brnu, Zelny trh 13.

Uzorec zastonj in franko.

Kuverte s firmo

priporočam po nizkej ceni

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

DAV. POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Kdor

želi kupiti dobro obleko, bodisi katerega koli stanu, duhovskega, civilskega ali vojaškega, naj se obrne do podpisanca, ki ima bogato zalogo vsakovrstnega sukna iz najprvih tovarn in veliko zalogo

narejene obleke.

Davorin Poveraj v Gorici,
na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po pošteni ceni.
Uzorec se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Prodaja trgovskega posestva in blaga.

Vsled sklepa odbora upnikov v konkurznej masi Franceta Dobovišek-a prodaja se potom pismenih ponudeb:

1. Posestvo, zemljiškoknjižni uložek 45, dačne občine Rečica (Rietz), poprej kupljeno za 7000 gld., obstoječe iz jednonadstropne, trdno zidane, v vseh prostorih za trgovino — trgovalo se je v istej že nad 30 let — pripravno, blizu cerkve, na dobro obiskanih in pristopnih prostorih, v trgu Rečica stojče hiše in vrta.
2. Zemljišče, zemljiškoknjižni uložek 47, dačne občine Rečica, katerega sicer spada le polovica mej konkurzni imetek, toda v sporazumljeni s sopoestnico gospo Barbaro Dobovišek prepusti in prodaja se v korist upnikov tudi druga polovica, tedaj celo posestvo. Zadnje posestvo, nekdanj kupljeno za vsoto 8506 gld., obstoji iz 2 poslopij, v jednem nastanjena je pošta, drugo rabilo se je prejšnje čase za pekarijo, in potrebnih gospodarskih poslopij, in obsega 2 orali 1166 □° travnikov, 7 oral 270 □° njiv, 7 oral 76 □° gozda, je skoro zokroženo (skupaj zloženo) ter se dotika prvomenovanega posestva.
3. Vse štacunsko, lahko spečljivo, v okroglem na 3800 gld. cenjeno blago in štacunska oprava i. t. d.

Posestvi ne oddadò se drugače, kot za vsote, zadostujoče v poplačilo vseh uknjiženih upnikov, tedaj vsako za 7000 gld., ali skupaj za 14.000 gld., trgovinsko blago in oprava pa ne pod cenilno vrednostjo, in sicer vsako posamezno ali pa vse skupno.

Trgovsko blago moralo bi se v 3 mesečnih obrokih poplačati, z vknjiženimi upniki mogoče je pa sporazumljenje, da tisti večinoma glede njihovih tirjatev čakajo.

Kupoželjni se tedaj vabijo, njihove pismene ponudbe poslati konkurznomasnemu oskrbniku gosp. Josipu Hrenu, trgovcu v Gornjem gradu najdalje do 15. decembra 1888, ter se pri zadnjem tudi lahko pozvedo natančnejji pogoji, ter lahko pregledata zemljiškoknjižna izpiska.

(778-1)

Gornjigrad, dne 31. oktobra 1888.

Josip Hren.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1889.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarni J. Giottini-jevi v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popolen kalendar, koledar, kateremu so pridejani tudi slovenska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanjí vladarji evropski. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolek. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Stiriidesetletnica vladanja cesarja Frana Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja
je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno potrebno** pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikerkih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznan denar more se zavarovati **kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini**, ali **dota**, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjene starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljana ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835 193 goldinarjev.

Vsa pojasnila da'c brezplačno (233—66)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

40 letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drusche, profesor Schützler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zap. sujejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP^a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in u-tim boleznim, priznana voda za ggranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,
obrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začno gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, ž njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.
Dr. Popp-a zeljšeno milo proti spuščajem vsake vrste in posebno priporočljivo za kopeli.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — Zobni prašek v škatlicah po 63 kr. — Zobna plomba v etuji gld. 1.—. — Zeljšeno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljene preparat, s katerim se zobje prezgodaj uničijo, se izrecno svari. (615—9)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Svoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Warts, lekar; v Kranju: K. Savnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofjeh Lokih: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

Pojasnilo.

Podpisani naznanjam, da v moji gostilni ni bilo v nedeljo tepeža, kakor tudi godbe ne. — Resnica pa je, da so vojaki toli surovo obnašali se, da sem bil primoran, ustaviti jim pijačo. Vsled grdega psovanja umaknili so se tudi civilisti v drugo sobo. — Vojaki, videvši to, zapustili so sobo in pri odhodu udaril je eden s sablo po durih tako, da se mu je prelomila, na kar so odšli. To v pojasnenje. Ob jednem tudi naznanjam, da je sedaj prepovedan ustop vojakom v mojo krčmo.

(776) F. Poljšak,
gostilničar „Pri Lovcu“.

Otvorjenje prodajalnice.

Usojam si slavnemu občinstvu naznaniti, da sem odprl
na Mestnem trgu šte. 19
dobro založeno

flijalo

z vsakovrstnim manufakturnim, suknenim, platnenim in različnim modernim blagom.

Zahvaljuj se za do sedaj izkazano mi zaupanje, nadejam in priporočam se tudi nadaljni podpori v novem podjetji ter zagotavljam, da si bodem s cenim, trpežnim blagom, točno in pošteno postrežbo skušal obraniti in pomnožiti naklonjenost slavnega občinstva. (777—1)

Spoštovanjem

Špitalske ulice **FRIDERIK SOSS** Mestni trg
šte. 11. šte. 19.

Hitro in gotova

pomoč boleznim v želodeci in njih posledicam. Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodeci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zastinjenju, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v čreveh, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznano ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

1 steklenica 50 kr., 2 steklenici 1 gld.

Na tisoče pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne prevari, opozarjam, da je vsaka steklenica „dr. Rosovega zdravilnega balzama“ po meni prirejena in v moder karton zavita, ima na strani napis: „Dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205—3“ v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, na pročelji pa natisneno mojo zakonito varovano varstveno znamko.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi

B. FRAGNER-ja, lekarna „pri črnem orlu“,
Praga, št. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccarich, lekar; V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofoletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi s na tisoče zahvalnih pisem priznano:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se ženam prsa unamejo ali strdijo, pri oteklinah vsake vrste, pri črvi v prstu in pri zaohtnici, če se roko ali nogo zvije, pri morske mrtvi kosti, zoper revmatične oteklino, kronično unetje v kolenih, rokah in ledjih, zoper potne noge, pri razpokanih rokah, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu telesa sploh, vratnej oteklini.

Vse bule, oteklino in utrdine ozdravi v kratkem, če se gnoji, izvleče ven ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V škatlicah po 25 in 35 kr. (178—15)

SVARILO! Ker se Praško univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozarjam, da ga po pravem receptu le jaz izdelujem. Pristno je samo, če imajo rumeno škatlice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabi, na rudečem papirju tiskan v devetih jezikih in so zavite v svetlo moder karton, ki ima natisnjeno varstveno znamko.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.